

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Mirku Veleglavcu, u pravnoj stvari tužiteljice (ime u nominativu) Marija Marijanović Perišić, OIB 18145316842, Rogoznica, Put Šepurine 26, zastupa je Nada Mikulandra odvjetnica u Šibeniku, Stjepana Radića 14A, protiv tuženika (ime u nominativu) Zagrebačka banka d.d., Zagreb, OIB 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupaju je odvjetnici u OD Metelko i Knežević d.o.o. Zagreb, Radoslava Lopašića 6, radi utvrđenja ništetnosti ugovora i isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 08. srpnja 2026. godine u nazočnosti tužiteljice sa zamjenicom punomoćnice Marijom Antonijom Rodin odvjetnicom u Šibeniku i zamjenice punomoćnika tužene Ive Letinić odvjetničke vježbenice u OD Metelko i Knežević d.o.o. Zagreb, na ročištu objave odluke dana 11. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su ništetne i bez pravnog učinka ugovorne odredbe članka 1. Ugovora o namjenskom kreditu broj 005/06 od 27. siječnja 2006. godine, zaključenog između tužiteljice i tuženika, u dijelu u kojem je u članku 1. ugovoreno kako se odobrava i stavlja na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti 58.000,00 (pedeset osam tisuća) CHF-a, obračunato prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate kredita, u dijelu u kojem je ugovoreno kako se korisnik kredita iznos kredita iz navedenog članka obvezuje vratiti uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način utvrđen ovim ugovorom, članka 2. u dijelu u kojem je ugovoreno kako je korisnik kredita dužan iznos kredita od 58.000,00 CHF-a platiti u anuitetima i sa redovnom kamatnom stopom u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja i članka 7. u dijelu u kojem je ugovoreno kako korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 500,92 CHF-a obračunatoj po srednjem tečaju HNB-a važećem za CHF na dan plaćanja.

II. Utvrđuje se da su ništetne i bez pravnog učinka ugovorne odredbe članka 2. Ugovora o namjenskom kreditu broj 005/06 od 27. siječnja 2006. godine zaključenog između tužiteljice i tuženika u dijelu kojim je ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d., članka 7. stavka 2. u dijelu u kojem je ugovoreno kako za slučaj izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora korisnik kredita pristaje da kreditor snizi ili poviši iznos anuiteta iz prethodnog stavka te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete.

III. Nalaže se tuženiku (ime u nominativu) Zagrebačka banka d.d. Zagreb, OIB 9296223473, isplatiti tužiteljici (ime u nominativu) Marija Marijanović – Perišić, OIB 18145316842, iznos od 8.878,98 eura (osam tisuća osamsto sedamdeset osam eura i 98/100 euro centa) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom računajući od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate po stopi od 15% do 31.

prosina 2007. godine, od 01. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, tekućima na pojedinačne mjesečne iznose od:

- na iznos od 2,28 EUR od 04.02.2008. do isplate
- na iznos od 16,51 EUR od 01.03.2008. do isplate
- na iznos od 20,92 EUR od 01.04.2008. do isplate
- na iznos od 11,32 EUR od 01.05.2008. do isplate
- na iznos od 8,11 EUR od 01.06.2008. do isplate
- na iznos od 12,45 EUR od 01.07.2008. do isplate
- na iznos od 5,53 EUR od 01.08.2008. do isplate
- na iznos od 6,55 EUR od 01.09.2008. do isplate
- na iznos od 11,22 EUR od 01.10.2008. do isplate
- na iznos od 38,79 EUR od 01.11.2008. do isplate
- na iznos od 18,55 EUR od 01.12.2008. do isplate
- na iznos od 41,02 EUR od 01.01.2009. do isplate
- na iznos od 44,07 EUR od 01.02.2009. do isplate
- na iznos od 45,61 EUR od 01.03.2009. do isplate
- na iznos od 41,96 EUR od 01.04.2009. do isplate
- na iznos od 35,71 EUR od 01.06.2009. do isplate
- na iznos od 10,94 EUR od 01.06.2009. do isplate
- na iznos od 24,37 EUR od 12.06.2008. do isplate
- na iznos od 30,67 EUR od 01.07.2009. do isplate
- na iznos od 41,19 EUR od 01.08.2009. do isplate
- na iznos od 45,02 EUR od 01.09.2009. do isplate
- na iznos od 42,84 EUR od 01.10.2009. do isplate
- na iznos od 40,71 EUR od 01.11.2009. do isplate
- na iznos od 45,60 EUR od 01.12.2009. do isplate
- na iznos od 50,23 EUR od 01.01.2010. do isplate
- na iznos od 55,10 EUR od 01.02.2010. do isplate
- na iznos od 53,82 EUR od 01.03.2010. do isplate
- na iznos od 62,02 EUR od 01.04.2010. do isplate
- na iznos od 59,91 EUR od 01.05.2010. do isplate

- na iznos od 64,03 EUR od 01.06.2010. do isplate
- na iznos od 87,27 EUR od 01.07.2010. do isplate
- na iznos od 81,98 EUR od 01.08.2010. do isplate
- na iznos od 101,82 EUR od 01.09.2010. do isplate
- na iznos od 91,35 EUR od 01.10.2010. do isplate
- na iznos od 83,48 EUR od 01.11.2010. do isplate
- na iznos od 107,42 EUR od 01.12.2010. do isplate
- na iznos od 1,99 EUR od 01.01.2011. do isplate
- na iznos od 121,78 EUR od 04.01.2011. do isplate
- na iznos od 111,48 EUR od 01.02.2011. do isplate
- na iznos od 113,06 EUR od 01.03.2011. do isplate
- na iznos od 3,56 EUR od 01.04.2011. do isplate
- na iznos od 100,74 EUR od 04.04.2011. do isplate
- na iznos od 13,13 EUR od 01.05.2011. do isplate
- na iznos od 116,34 EUR od 01.06.2011. do isplate
- na iznos od 133,93 EUR od 01.06.2011. do isplate
- na iznos od 137,61 EUR od 01.07.2011. do isplate
- na iznos od 162,59 EUR od 01.08.2011. do isplate
- na iznos od 152,15 EUR od 01.09.2011. do isplate
- na iznos od 5,36 EUR od 01.10.2011. do isplate
- na iznos od 130,13 EUR od 01.11.2011. do isplate
- na iznos od 129,09 EUR od 08.12.2011. do isplate
- na iznos od 129,09 EUR od 08.12.2011. do isplate
- na iznos od 139,26 EUR od 10.01.2012. do isplate
- na iznos od 146,09 EUR od 01.02.2012. do isplate
- na iznos od 146,29 EUR od 01.03.2012. do isplate
- na iznos od 142,72 EUR od 03.04.2012. do isplate
- na iznos od 2,18 EUR od 01.05.2012. do isplate
- na iznos od 140,94 EUR od 08.05.2012. do isplate
- na iznos od 146,44 EUR od 06.06.2012. do isplate
- na iznos od 143,56 EUR od 04.07.2012. do isplate
- na iznos od 143,74 EUR od 08.08.2012. do isplate
- na iznos od 134,04 EUR od 14.09.2012. do isplate
- na iznos od 135,68 EUR od 03.10.2012. do isplate
- na iznos od 143,24 EUR od 09.11.2012. do isplate
- na iznos od 144,62 EUR od 08.01.2013. do isplate
- na iznos od 135,66 EUR od 01.02.2013. do isplate
- na iznos od 135,66 EUR od 01.02.2013. do isplate
- na iznos od 142,94 EUR od 04.04.2013. do isplate
- na iznos od 142,94 EUR od 04.04.2013. do isplate
- na iznos od 137,77 EUR od 07.05.2013. do isplate
- na iznos od 132,62 EUR od 03.06.2013. do isplate
- na iznos od 126,76 EUR od 10.07.2013. do isplate
- na iznos od 132,60 EUR od 09.08.2013. do isplate
- na iznos od 141,05 EUR od 09.10.2013. do isplate
- na iznos od 141,05 EUR od 09.10.2013. do isplate
- na iznos od 138,91 EUR od 12.11.2013. do isplate

- na iznos od 140,91 EUR od 05.12.2013. do isplate
- na iznos od 143,77 EUR od 31.01.2014. do isplate
- na iznos od 117,97 EUR od 13.03.2014. do isplate
- na iznos od 117,97 EUR od 13.03.2014. do isplate
- na iznos od 113,94 EUR od 02.05.2014. do isplate
- na iznos od 113,94 EUR od 02.05.2014. do isplate
- na iznos od 112,56 EUR od 20.06.2014. do isplate
- na iznos od 117,06 EUR od 08.08.2014. do isplate
- na iznos od 117,06 EUR od 08.08.2014. do isplate
- na iznos od 118,57 EUR od 10.10.2014. do isplate
- na iznos od 119,78 EUR od 07.11.2014. do isplate
- na iznos od 123,79 EUR od 22.11.2014. do isplate
- na iznos od 123,75 EUR od 11.12.2014. do isplate
- na iznos od 124,50 EUR od 14.01.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 16.02.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 12.03.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 29.05.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 08.06.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 30.06.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 18.07.2015. do isplate
- na iznos od 124,40 EUR od 06.08.2015. do isplate
- na iznos od 118,30 EUR od 25.09.2015. do isplate, sve rokom od petnaest dana i pod prijetnjom ovrhe.

IV. Nalaže se tuženoj (ime u nominativu) Zagrebačka banka d.d. Zagreb, OIB 9296223473, isplatiti tužiteljici (ime u nominativu) Marija Marijanović – Perišić, OIB 18145316842, parnični trošak u iznosu od 2.333,43 eura (dvije tisuće tristo trideset tri eura i 43/100 euro centa), uključivo sa zakonskom zateznom kamatom koja na isti iznos teče od dana donošenja ove presude do konačne isplate, sve u roku od petnaest dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom raspravljanja navodila da je dana 27. siječnja 2006. godine s tuženikom kao kreditorom zaključila Ugovor o namjenskom kreditu broj 005/06 temeljem kojeg da joj je tuženik stavio na raspolaganje kredit iskazan kao 58.000,00 CHF isplaćen u kunama prema srednjem tečaju HNB-a, na razdoblje od 12 godina i 6 mjeseci, a nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Nar. nov. broj: 102/15, dalje: ZIDZPK), tužiteljica da je s tuženikom zaključila Dodatak predmetnom ugovoru kojim da je izvršena konverzija predmetnog kredita u kredit sa valutnom klauzulom u eurima sukladno Obavijesti tuženika o izračunu efekata konverzije. Obračunato je da je na dan 30. rujna 2015. godine preostala nedospjela glavnica kredita iznosi 11.993,70 eura te da preplata iznosi 3.987,56 eura-a.

2. U predmetnom, unaprijed formuliranom standardiziranom Ugovoru, člankom 1. da je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak, otplata kredita da je člancima

2. i 7. utuženog ugovora vezana uz istu valutu, a člankom 2. potonjeg ugovora kamatna stopa da je određena kao promjenjiva u iznosu od 4,40% godišnje, a promjena ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci same banke („promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d.”) bez navođenja egzaktnih, jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati.

3. Opisanim utanačenjima u predmetni ugovor da je ugrađena nepoštena i ništetna odredba o švicarskom franku kao ugovorenoj valuti uz koju je vezana glavnica čime da je tuženik doveo do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana, a isto to je učinjeno i ugovorenoj odredbi o jednostranoj promjeni kamatnih stopa, a da prije i u vrijeme zaključenja utuženog ugovora tuženik nije s tužiteljicom pojedinačno pregovarao, niti utvrdio egzaktnu parametre i metodu izračuna parametara koji utječu na promjenu stope ugovorene kamate, što je suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, Zakona o obveznim odnosima, načelu savjesnosti i poštenja kao i temeljnom načelu obveznog prava, te protivno zakonodavstvu Europske unije što da je prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu tužiteljice.

4. Zbog opisanog postupanja tuženika protiv istog da je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1401/2012 vođen sudski postupak kolektivne zaštite interesa potrošača, a time i zaštite interesa tužiteljice, u kojem postupku da je Visoki trgovački sud RH dana 13. lipnja 2014. godine, odlučujući po žalbi tuženika, presudom pod poslovnim brojem PŽ-7129/13-4, u točki II. potvrdio citiranu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu kojom je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, tako time prava i interese tužiteljice, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena .redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja da je stoga ništetna.

5. Visoki trgovački sud RH da je presudom pod poslovnim brojem PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1401/12 kojom da je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 01. travnja 2005. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedio interese i prava potrošača korisnika kredita, tako time interese i prava tužiteljice, zaključujući ugovore o kreditima u kojima da je koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja navedenih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa da je time tuženik time postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Nar. nov. broj: 96/13) i to članaka 81., 82. i 90., a od 07. kolovoza 2007. godine do 31. prosinca 2008. godine i protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Nar. nov. broj: 79/07,

125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) članka 96. i 97., ujedno suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

6. Provedenom konverzijom tužiteljica da nije ni približno obeštećena za preplaćene iznose do dana konverzije, to iz razloga što da je matematički izračun preplaćenih iznosa netočan. Preplata kao posljedica ništetnosti odredbi o načinu promjene kamatne stope i odredbi kojima se glavnica kredita veže za valutnu klauzulu CHF da je viša, a preostali dio glavnice manji od izračuna konverzije učinjenog po tuženoj.

7. Tuženik da je tijekom otplate predmetnog kredita jednostrano mijenjao visinu kamatne stopu pa je ista s početnih 4,40% dosegla i do 7,00% te je uslijed povećanja kamatne stope i povećanja tečaja CHF-a tužiteljica plaćala anuitete u znatno višem iznosu od iznosa iz početnog otplatnog plana.

8. Slijedom navedenog, a posebno temeljem činjenice da su nepoštena ugovorna odredba o valuti švicarski franak te nepoštena ugovorna odredba o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi ništetne od samog početka, tj. od kada su ugovorene, tužiteljica da ima zakonsko pravo pokrenuti ovaj postupak odnosno temeljem članka 138a Zakona o zaštiti potrošača i članka 502.c Zakona o parničnom postupku, te članka 1111. Zakona o obveznim odnosima tražiti individualnu pravnu zaštitu radi povrata sredstava što da ih je tuženik neosnovano stekao temeljem ništetnih odredbi ugovora, ujedno ima i pravni interes tražiti utvrđenje ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi pa je susljedno predložila usvojiti tužbeni zahtjev, a tuženiku naložiti plaćanje parničnog troška tužiteljici.

9. Tuženik se u pisanom odgovoru na tužbu i tijekom postupka protivio predmetnoj tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu, predložio je predmetnu tužbu odbaciti, podredno tužbeni zahtjev odbiti, a tužiteljicu obvezati na plaćanje parničnog troška tuženoj.

10. U bitnom prigovorio je aktivnoj legitimaciji tužiteljice podnijeti ovakvu tužbu, mjesnoj nadležnosti ovog suda za postupanje u predmetnoj pravnoj stvari, te je osporio tužbene postavke o ništetnosti spornih odredbi predmetnog ugovora koje se odnose na utanačenje valutne klauzule u CHF-u navodeći da su sporne odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima tužitelju bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja, pače iste odredbe da su isključene od ispitivanja poštenosti iz razloga što da su iste odraz zakonske odredbe članka 22. Zakona o obveznim odnosima. Protivio se i preinačenom tužbenom zahtjevu nakon provedenog vještačenja knjigovodstveno financijske struke, ističući i zastaru tako postavljenog zahtjeva.

11. U dokaznom postupku pročitani su ugovor o namjenskom kreditu broj 005/06, te dodatak istom, pročitane su presude Trgovačkog suda u Zagrebu u P-1401/12, te presuda VTS RH PŽ-7129/13 i PŽ-6632/17, pročitani su dopisi tužiteljice tuženiku od 03. lipnja 2019. godine, pročitani su otplatni plan i prometi po predmetnom kreditu, odluke o promjenama kamatnih stopa, pročitani su i mišljenja stalnog

sudskog vještaka za računovodstvo i financije Majde Korljan dipl. oec. s nadnevkom od 15. siječnja 2025. godine, pročitana je odluka Ustavnog suda broj U-III-3176/2007, te odluka suda EU broj C-81/19, kao i izvod iz edukacijskog materijala za prodajno osoblje tužene iz 2005. godine, obavijest tužene o promjeni kamatnih stopa, opći uvjeti promjene kamatnih stopa tužene od 01. siječnja 2013. godine i obavijest o istom od 08. siječnja 2013. godine, saslušana je tužiteljica kao stranka.

11.1. Tužitelj i tuženik nisu imali daljnjih prijedloga za dopunu dokaznog postupka u ovoj pravnoj stvari.

12. Tužbeni zahtjev je osnovan.

13. Savjesnom i brižljivom ocjenom svih u postupku izvedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i svih zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, postupajući sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je iz supstrata izvedenih dokaza utvrdio odlučne činjenice koje su snažile postavljeni tužbeni zahtjev, pa je stoga isti usvojen kao osnovan i zato je suđeno kao u izreci ove presude.

14. Naime, predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice za povrat novčanih sredstava preplaćenih tuženiku to po osnovi razlike u visini ugovorenih i plaćenih anuiteta, s obzirom na promjenu valutnog tečaja CHF i visine kamatne stope kroz razdoblje od plasmana odobrenih sredstava po Ugovoru o namjenskom kreditu broj 005/06 odobrenog tužiteljici dana 27. siječnja 2006. godine, do konverzije istog, dana 30. rujna 2015. godine, a koja sredstva kredita, što nedvojbeno proizlazi iz iskaza tužiteljice, je ista iskoristila za uređenje i opremu poslovnog prostora u Sinju u kojem je tužiteljica otvorila privatnu liječničku ordinaciju.

15. Između ostalog, tužiteljica predmetnu tužbu temelji i na utvrđenjima iz parnice radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača (članak 502.a stavak 1. u vezi članka 502.c ZPP), pravomoćno okončanoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu od dana 13. lipnja 2014. godine pod poslovnim brojem PŽ-7129/13, u kojoj parnici je na strani (više) tuženika, pored ostalih, sudjelovala i tužena iz ove parnice. Revizija izjavljena protiv navedene drugostupanjske presude odbijena je presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske donesenom dana 09. travnja 2015. godine pod poslovnim brojem Revt-249/2014.

16. Citiranom prvostupanjskom presudom VTS RH-a utvrđeno je da su ugovorne odredbe kojima se jednoj ugovornoj stranci daje ovlaštenje da po svojoj odluci i bez sudjelovanja druge ugovorne stranke, mijenja stopu ugovorene kamate, ništetne, što je nedvojbeno slučaj i u ovom konkretnom predmetu, budući da utanačenje članka 2. predmetnog ugovora implicira zaključak (dokaza za drugačiji u supstratu izvedenih dokaza nije bilo) da stranke iz ove parnice nisu pojedinačno pregovarale o modalitetu određivanja promjenjivosti kamatne stope („sukladno odluci Banke“), a tim je utanačenjem određena promjena kamatne stope izvorno utanačene među strankama

baš jednostranom odlukom tužene, te je ista više puta mijenjana tijekom otplatnog razdoblja bez da je na te promijene tužiteljica mogla utjecati, dok je utanačenjem utuženog ugovora zaključenog između tužiteljice i tužene kredit ugovoren (točka 1. ugovora) u iznosu od 58.000,00 CHF-a, a isplata u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate.

17. Spomenuto utanačenje predmetnog ugovora o kamati stipulirano je tako da ovisi isključivo o odluci jednog ugovaratelja – banke, ovdje tužene, bez da su istodobno precizno određeni uvjeti promjenjivosti i referentna stopa za koju se veže promjena, pa ista odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovorenih strana na štetu tužitelja, jer se tako time stvara situacija da vjerovnik (tuženik) jednostrano određuje obvezu dužnika (tužitelja) koji promjenu ne može predvidjeti, ali pravilnost promjene ne može niti provjeriti, jer nema nikakvih egzaktnih kriterija, a tako i tužiteljica u stranačkom iskazu, decidirano iskazujući da je, uz maksimalno povjerenje prema banci tužene kao dugogodišnja klijentica iste, pročitala tekst predmetnog ugovora o kreditu i isti potpisala, takav ugovor da joj je prezentiran kao najpovoljniji u odnosnom vremenu, ali da na tekst ugovora, takav kakav je potpisala, nije mogla utjecati da sadržajno bude takav ili drugačiji. Naglasila je da joj nitko od službenika banke nije u odnosnom trenutku na bilo koji način pojašnjavao koji bi to bili parametri na temelju kojih će banka, ako do toga dođe mijenjati kamatnu stopu, kao što da je nitko od službenika tuženika nije upozoravao na bilo kakav rizik od zaključivanja ugovora u CHF.

18. Uz obrazloženo treba naglasiti i da je u presudi suda EU, broj: C-26/13 od 30. travnja 2014. godine u odnosu na tumačenje i primjenu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ istaknuo, da se ta odredba ne smije tumačiti u smislu njezine gramatičke razumljivosti, već tako da potrošaču moraju biti objašnjeni razlozi i pojedinosti mehanizma promjene kamatne stope, kao i odnos s drugim odredbama ugovora, odnosno općih uvjeta poslovanja kako bi on na temelju točnih i razumljivih kriterija mogao predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlaze, pri čemu je sud EU pošao od svog općepoznatog stajališta da je potrošač uvijek u slabijem položaju u odnosu na poduzetnike (u konkretnom slučaju banku) kako u pogledu pregovaračke snage tako i u pogledu razine obaviještenosti, odnosno položaju koji vodi do pristanka na uvjete koje je poduzetnik (banka) prethodno sastavio, bez mogućnosti utjecaja potrošača (ovdje tužiteljice kao korisnika utuženog kredita) na njihov sadržaj.

18.1. Susljedno navedenom u točki 18. ovog obrazloženja, u odnosu na razumljivost predmetnih ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi, nesumnjivo je da je prilikom sklapanja spornog ugovora kreditu, tužiteljica kao korisnik kredita, u usporedbi s bankom kao poduzetnikom bila "prosječni građanin" te je kao takva dovedena u neravnopravan položaj u odnosu na banku kao trgovca, jer je na temelju odredbi predmetnog ugovora jedino znala kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, a nije mogla procijeniti kolika će kamata biti u budućem kreditnom razdoblju te nije mogla predvidjeti učinke koji će za nju, po osnovi zaključenog kredita nastupiti u budućnosti, jer je tek uz objašnjavanje svih čimbenika koji utječu na formiranje kamatne stope, tužiteljica kao potrošač, mogla razumjeti, ali i

spoznati ekonomske učinke ugovaranja takve (promjenjive) kamatne stope.

19. Ovdje valja naglasiti da je sud dopustio tužiteljici preinačenje ove tužbe kakvo je ista izvršila podneskom od dana 04. ožujka 2026. godine to pored protivljenja tuženika takvom preinačenju, uz ocjenu da je isto u konkretnoj pravnoj stvari svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama (stavak 3. članka 190. ZPP-a).

20. Također glede tuženikova prigovora zastare valja navesti da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim presudama pod brojevima Rev-2245/2017, Rev-3142/2018 i Rev-1404/2018 izrazio shvaćanje da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju članka 241. Zakona obveznim odnosima (Nar. nov. broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 – dalje u tekstu: ZOO), te da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu navedene tužbe, dok je Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske, revidirao naprijed navedeno shvaćanje donošenjem Zaključka na sjednici dana 30. siječnja 2020. godine ističući da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavka 1. ZOO-a, kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

21. Konačno, a što krijepi stav ovog suda o neutemeljenosti protivljenja tuženika opisanoj preinaci ove tužbe, te istaknutom prigovoru zastare, valja naglasiti da su predsjednici Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske dana 26. studenog 2021. godine zaključkom pod poslovnim brojem Su IV-162/2021 zaključili da je dopuštena preinaka tužbenog zahtjeva u predmetima po tužbama korisnika u CHF nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

22. Zastarni rok kod stjecanja bez osnove iznosi pet godina, a podnošenjem kolektivne tužbe u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu (P-1401/2012) čiji se učinak proteže i na ovaj predmet, prekinuta je zastara predmetne tražbine u smislu odredbe članka 241. ZOO-a tako da rokovi zastare ponovno počinju teći od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u tom predmetu (dana 14. lipnja 2018. godine), a od tog dana do podnošenja tužbe u ovom predmetu (dana 11. lipnja 2019. godine) nije protekao navedeni zastarni rok.

23. Nastavno tijekom predmetnog postupka, provedenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku financijsko računovodstvene struke Hrvojki Bačić dipl. oec. koja je dala pisani nalaz i mišljenje 29. studenog 2025. godine (listovi 96 do 98 spisa), koji nalaz i mišljenje je sud u cijelosti prihvatio, smatrajući da je istim jasno i potpuno odgovoreno na sva po sudu postavljena pitanja zbog kojih je vještačenje određeno, pa je utvrđeno je da je tuženik, postupajući na opisani (ranije obrazloženi) način, više puta povećavao ugovorenu kamatnu stopu što je uz promijenjeni tečaj CHF u odnosu

odnosu na u odnosnom vremenu važeću valutu u RH, kunu, uzrokovalo pretplatu tužitelja po predmetnom kreditu.

24. Vještak je na temelju analize raspoložive dokumentacije (opisane u točki 11. ovog obrazloženja) matematički i računovodstveno prikazujući stvarne novčane tokove između ugovornih strana, ovdje tužiteljice i tuženika, tijekom cijelog razdoblja otplate kredita, utvrdila da je promjenom valutne klauzule i kamatnih stopa nastala razlika po tužitelju više plaćenih mjesečnih anuiteta u promatranom razdoblju otplate utuženog kredita u ukupnom iznosu od 8.878,98 eura, sve po pojedinim uplatama kako su navedene u točki I. izreke ove presude.

25. Susljedno iznesenom osnovom provedenog vještačenja, utvrđeno je da postoji dug tuženika prema tužiteljici, i to po osnovi razlike u visini anuiteta (ugovorenih i plaćenih), nastalih zbog promjene valutnog tečaja CHF i promijene kamatnih stopa tijekom razdoblja otplate utuženog kredita od dana plasmana istog do dana konačne otplate kredita u ukupnom dosuđenom iznosu, za koji iznos je utvrđeno da ga je tužena neosnovano stekla zbog čega je tužbeni zahtjev usvojen u cijelosti i stoga je, primjenom odredbe članka 323. stavka 1., kojom su propisane posljedice ništetnih ugovora, u vezi člankom 1111. ZOO-a kojim je normirano opće pravilo o stjecanju bez osnove, tužena obvezana platiti tužiteljici navedeni iznos to sa pripadajućim zateznim kamatama sukladno odredbi članku 1115. ZOO-a, kojim propisom je određen opseg vraćanja stečenog bez osnove, (datumi plaćanja pojedinih anuiteta nisu među strankama bili sporni), pa je zato suđeno kao u izreci ove presude.

27. U odnosu na navode tuženika o postojanju i tzv. „negativnih razlika“ po predmetnim osnovama, valja naglasiti da je vještak Majda Korljan u svom nalazu i mišljenju u konačno utvrđenom iznosu pretplate po predmetnom kreditu uračunala i pozitivne i negativne razlike u promatranom razdoblju vještačenja, pače, tužena nije isticala posebni prigovor radi prebijanja eventualnog potraživanja prema tužiteljici.

28. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članaka 154. stavku 1., te člancima 155. i 164. ZPP-a, a tužiteljici koja je uspjela u parnici, te određeno popisala parnični trošak, uz vrijednost predmeta spora od 30.000,00 kuna po tužbi ili 3.981,68 eura po fiksnom tečaju HNB-a od 7,53450 kuna za 1,00 euro u tužbi ili 8.878,98 eura nakon dana 04. ožujka 2026. godine, ovaj sud je utvrdio trošak za sastav tužbe od 100,00 bodova, za zastupanja po kvalificiranom punomoćniku na ročištima na dane 06. travnja 2023. godine, 22. svibnja i 08. srpnja 2026. godine ukupno 300,00 bodova (3X100,00 bodova), te još 25,00 bodova za pristup na ročište 22. veljače 2023. godine, kao i 200,00 bodova (2X100,00 bodova) za sastav podnesaka od 21. veljače 2023. godine i 04. ožujka 2026. godine, sveukupno 625,00 bodova, sve sukladno Tbr. 9. stavka 1., Tbr. 8. stavka 1. i 2. u svezi s Tbr. 7. stavak 1. točke 1. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Nar. nov. broj: 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa) ili u novcu 1.250,00 eura po Tbr. 54. Tarife (1,00 bod u vrijednosti od 2,00 eura) i još 25,00% PDV-a na isti iznos po Tbr.46 Tarife u iznosu od 312,50 eura, kao i sudsku pristojbu za tužbu u iznosu od 86,27 eura i presudu 134,66 eura, to po Tar. br. 2. u svezi s Tar. br. 1. Tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama (Nar. nov. broj: 118/18 i 51/23), te 550,00 eura plaćenog predujma za vještačenje,

sveukupno 2.333,43 eura koliko je tužiteljici dosuđeno troška, a tuženiku naloženo platiti, zato je riješeno kao u točki III. izreke ove presude.

28.1. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju je dosuđena i zatezna kamata koja teče od donošenja ove presude do isplate, sukladno članku 30. stavku 2. Ovršnog zakona (Nar. nov. broj: 112/12, 25/13, 93/14, 65/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24), u visini prema članku 29. stavkom 2. ZOO-a.

29. Slijedom obrazloženog suđeno je kao u izreci ove presude.

U Šibeniku, dana 11. rujna 2026. godine

S U D A C

Mirko Veleglavac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Stranka nezadovoljna ovom presudom može protiv iste izjaviti žalbu u roku od petnaest dana po objavi ili dostavi pisanog otpravka iste ovisno o urednosti dostave za ročište objave. Eventualna žalba podnosi se pisano u tri primjerka ovom sudu, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

DN-a:

Po zapisniku o objavi presude.

Broj zapisa: **9-3088d-0ae54**

Kontrolni broj: **0fdbf-c25f9-1b536**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.